

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

XXI. Prophetia Osee,

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

missum. Quæ profecto præcis temporibus adeo pervulgata fuit & communi omnium consensu recepta interpretatio, ut in Libro temporum de hoc Danielis prædicto pronuntiaverit Africanus, *Nulli dubium esse, quin de adventu Christi prædictio sit.* Nec recentiores Ebræos complures hanc majorum suorum doctrinam tueri puduit.

African. apud Hier. in Dan.

XXI. Inter Osee vaticinationes imprimis celebratur illa: *Dies multos sedebunt filii Israël, sine rege, & sine principe, & sine sacrificio, & sine altari, & sine Ephod, & sine Osee, Theraphim. Et post hæc revertentur filii Israël, & quærent Dominum Deum suum, & David regem suum: & pævebunt ad Dominum, & ad bonum ejus, in novissimo dierum.* Re gem hunc David, Christum esse aio, qui avum suum nomine refert, & hic, & apud Ezechielem, & apud Jeremiam, uti supra non semel observavimus. Atque hunc ab Israëlitis quæsitum iri prædicit Propheta, postquam diu propriis religionis suæ riti bus, proprioque regimine caruerint. Hoc nunc fieri cernimus, illud ecquando fu turum sit, novit Deus. Messiam quidem hic notari traditur in Thargum Jonathanis Uzielidæ, & in libro Beracoth Hierosolymitano, & apud Rabbinos plerosque. Quo vero tempore rege & sacrificiis, vel caruisse, vel carituros fore Israëlitas velit Pro pheta, disputant Interpretes. Quidam Salmanasaream deportationem intelligunt, hoc adducti Osee effato, quo Israëlitis inferendam ab Assyriis calamitatem prænuntians, dicturos eos ait, *Non est rex nobis, non enim timemus Dominum.* Judæos vero scribit Hieronymus ad Babylonicam captivitatem hæc referre, qua demum exemti patrias sedes repetierunt, Zorobabele duce, quem hic Davidis nomine indicari existimant. Atque hanc opinionem amplexi sunt Theodoretus & Theophylactus: amplexus est & Grotius. Alii tempora reditum illum consecuta hic intelligunt, quibus neque legitimos reges agnoverunt Israëlita, neque legitimos Sacerdotes, & Christum Jesum Davide prognatum, ejurata præca religione, ducem secuti sunt. Nam quod prædicit Propheta futurum hoc *in novissimo dierum*, hoc ipsum habent Isaias, & Michas, cum de Christo aiunt: *Et erit in novissimo dierum, erit mons domus Do mini preparatus in vertice montium: item Petrus ex Joële: Et erit in novissimis diebus, effundam de Spiritu meo super omnem carnem.* Alii denique, puta Hieronymus, Augu stinus, Christianorumque bona pars, præsentem reliquiarum Judaicarum *Ἐσθραὴν* si gnatam putant ab Osee, qua tamdiu extorres jactabuntur, quoad Christi jugo colla submittant. Interpretationem hanc valde mihi probabilem, ac veri simillimam facit illud Pauli: *Cacitas ex parte contigit in Israël, donec plenitudo gentium intraret, & sic omnis Israël salvus fieret, sicut scriptum est: Veniet ex Sion, qui eripiat, & avertat impietatem à Jacob. Et hoc illis à me Testamentum, cum abstulero peccata eorum.* Qui dam etiam varios illos Israëlitarum casus una ista pericope designari contendunt.

Osc. 1. 4. 5.

Osc. 10. 3.

Theod. & Theoph. in Osc. 3. Grot. in Osc. 3.

Isa. 1. 2.

Mich. 4. 1.

Joël 1. 28.

Act. 2. 17.

Rom. 11. 25, 26, & seq.

XXII. De Christo etiam agitur in istis Joëlis: *Filii Sion exultate, & letamini in Domino Deo vestro, quia dedit vobis Doctorem justitiæ.* Scio ambiguitatem inesse voci *מורה*, quæ & Doctorem & pluviam sonat, & quæ à nonnullis in posteriorem hanc signi ficationem trahitur. Aliter Chaldaeus Interpres, aliter Septuaginta, & Vulgatus quo que. Aliud etiam suadet ipsa verborum convenientia, in quibus aptius est dicere Doctorem justitiæ, quam pluviam justitiæ. Idem suadet & Osee, cum ait de Christo venturo: *Tempus requirendi Dominum, cum venerit qui docebit vos justitiam.* Utrobique Doctor ille justitiæ, Christus intelligendus est. Sin vertere malis *pluviam justitiæ*, Chri stum nihilominus intelligito, qui & pluvie symbolo notatur in Psalmis: *Descendet si cut pluvia in vellus: ubi & istud subnectitur: Orietur in diebus ejus justitiæ.* Ita apud Mala chiam Christus appellatur *Sol justitiæ*. Designari autem Christum hoc Joëlis loco se quentia ostendunt: *Et scietis quia in medio Israël, ego sum, & ego Dominus Deus vester, & non est amplius; & non confundetur populus meus in æternum. Et erit post hæc, effun dam spiritum meum super omnem carnem, & prophetabunt filii vestri, & filia vestre: senes vestri somnia somniabunt, & juvenes vestri visiones videbunt: quæ quomodo sumenda sint, docet nos Petrus in Actis Apostolorum. Sed & R. Saadias Gaon in Libro fi dei, & R. Machir in Pulvere Aromatico, alique Rabbiorum eruditissimi, hæc Mes sia temporibus accommodant. Quo & nos invitat illud quod paulopost subjicit Joël: *In monte Sion, & in Jerusalem erit salvatio, simile hujus apud Isaiam prædictionis de Messia: De Sion exibit lex, & verbum Domini de Jerusalem.* Consentienti huic Inter pretum sententiæ contraire ausus est Grotius, recoctaque veteri quadam prædicti hu jus interpretatione, quam Rufino tribui video, Doctorem illum justitiæ Isaiam esse statuit, nec aliis tamen rationibus approbavit, quam quod Isaiæ temporibus Prophe tæ & Prophetides extiterint, ipsiusque Isaiæ filii vaticinationes ediderint. Quasi vel ante Isaiam, vel post illum, nulli inter Judæos Prophetæ fuerint, vel Prophetides. Ma jus autem & largius gratiæ cœlestis donum, ac sancti Spiritus infusionem pollicetur apud Joëlem Deus, quam præcis temporibus hominum generi concesserat, quod Isaiæ*

Prophetia Joëlis,

Joël 1. 25, & seq.

Osc. 10. 12.

Psalm. 76. 1.

Mal. 4. 2.

Joël 1. 27, 28.

Act. 2. 17.

Joël 1. 32.

Isa. 4. 3.